

[Fr. Kristiansen.]

Kr. svarer temmelig nøje til Forskellen mellem en Pris paa 4 Kr. 60 Øre og 4 Kr. 80 Øre.

Hvad angaar Forskellen i Flæskeprisen, saa kan jeg ikke forstaa, at det skulde være vanskeligt for det ærede Medlem og hans Parti at gaa med til en Flæskepris paa 3 Kr. pr. kg, som mit Parti ønskede. Flæsket er jo navnlig den Produktion, som det mindre Landbrug har sin store Andel i, og for mig er det da i hvert Fald meget mere tiltalende at gaa den Vej at yde et maaske lidt større Tilskud til Prisen for Smør og Flæsk, som er de Produktioner, som det mindre Landbrug har en forholdsvis stor Andel i, end at gaa den Vej, som Socialdemokratiet ønsker: at sætte et Skel imellem de enkelte Jordbrugere paa den Maade, at Staten skal give Tilskud til Nedsættelse af Prisen paa Oliekager inden for et bestemt Kvantum pr. Ejendom. Jeg tror, at de allerfleste af de mindre Ejendomsbesiddere, Husmændene Landet over, meget vilde have sig frabedt noget saadant, og jeg tror heller ikke, at den Slags Operationer vilde gavne Udstykningen i Fremtiden. Jeg kan derfor blot anvende det klassiske Ord, at man mærker Hensigten og bliver forstemt.

Paa Spørgsmaalet om, hvorvidt de Prisforhøjelser, som Lovforslagene tilsigter, vil være i Stand til at stimulere Produktionen, har jeg allerede svaret ja. Det kan dog ikke falde mig ind at benægte, at den Høst, som vi i disse Dage er i Færd med at bringe i Hus, ikke vilde blive omsat, hvis ikke Forhøjelsen skete. Det vilde den naturligvis. Men derfor kan den Ekstensivering af Landbruget, som Mangelen paa Arbejdskraft i og for sig opfordrer til, godt paabegyndes i dette Høstaar, og det er jo det, som Samfundet er interesseret i at forebygge.

Jeg tror, at disse Lovforslag har baade en psykologisk og en økonomisk Virkning. Den enkelte Landbruger i de mindre og mellemstore Brug, som maaske til daglig arbejder 12—14 Timer, i hvert Fald i Sommerhalvaaret, vil i disse Prisforhøjelser se en Paaskønnelse af sit Slid fra det øvrige Samfund, hvilket man ikke skal undervurdere. Hvad det økonomiske angaar, mener jeg heller ikke, at der er Tvivl om Formaalstjenligheden. Disse Foranstaltning-

er vil sikkert bidrage til, at mange Brug vil søge at imødegaa Mangelen paa Arbejdskraft med en øget Mekanisering af Bedriften, som dog i nogen Udstrækning kan afbøde denne Mangel og bidrage til Produktionens Stabilisering og Forøgelse. At den gunstigere Økonomi vil bidrage til denne Udvikling, er saare naturligt, da Udsigterne til at faa et rimeligt Udbytte af denne Indsats nu er saa meget bedre.

I det store og hele vil jeg mene, at det Resultat, vi her har naaet, er tilfredsstillende ud fra ethvert Synspunkt, naar vi i det hele taget er nødt til den Slags Indgreb. Men, som jeg nævnte i min Indledning, er det beklageligt, at en saadan Lovgivning er nødvendig. Før eller senere maa der vel komme andre Forhold i Verdenshandelen, og da er det store Problem i vort økonomiske Liv at faa Produktionsomkostningerne afstemt efter Afsætningsmulighederne, saa at de danske Erhverv bliver konkurrencedygtige paa Verdensmarkedet.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Erik Eriksen): Jeg takker de tre Partiers Ordførere, som har givet Tilslutning til Lovforslagene, og har i øvrigt kun faa Bemærkninger at gøre, da det jo er saadan, at en hel Del af det, der er fremført over for det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen, ganske dækker min Opfattelse. Men jeg vil dog gerne have Lov til at sige et Par enkelte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen var, sagde han, forundret over de høje Priser, der nu blev foreslaaet for Landbrugsvarer, og han kunde ikke rigtig forstaa, hvorfor disse Priser skulde være saa høje. Nu er alt jo relativt. Jeg kan ikke helt følge det ærede Medlem i den Tankegang, at det skulde være meget høje Priser, der her er Tale om. Hvis det ærede Medlem, hvad han sandsynligvis har gjort, har draget Sammenligninger med de Priser, som Landmændene faar i andre Lande, kunde vi se paa det. Jeg har prøvet paa at sammenligne med disse Priser, men naar jeg gør det, kommer jeg ikke til helt det samme Resultat som det ærede Medlem.

Se, det er jo saadan, at der er to Ting man skal lægge Mærke til for Landbrugets Vedkommende i Øjeblikket, og det er dette, at Landbrugserhvervets Udøvere har Frihed til at producere. Men saa snart deres